

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 786-792.

Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages.

ISBN 9781599735023.

Also appeared in *Cultura vâlceană*, ianuarie 2016, p. 6.

Un oltean în Antarctica

Andrușa R. Vătuiu

Încă din prima lună a anului 2016, profesorul universitar Florentin Smarandache ne surprinde cu o nouă apariție editorială: “La capătul pământului: Expediție în Antarctica”.^{*} Este vorba despre un fotovideo reportaj instantaneu creionat de autorul Florentin Smarandache, în timpul călătoriei pe care a făcut-o pe continentul alb, Antarctica, care este după cum spunea dr. Ricardo Capdevilla „pământul tuturor și al nimănui”.

Chiar din primele pagini, îl descoperim pe olteanul din Bălceștii Vâlcei prins de febra pregătirilor pentru călătoria vieții sale. În data de 14.12.2015, autorul consemnează: „Astă vară m-antrenam pentru tropice, să rezist la soare. Acum mă antrenez pentru antarctice, numai să rezist la frig. Mărșăluiesc prin viscolul de la canionul Rehoboth.”

În stilul obișnuit al autorului, reportajul este realizat prin expuneri secvențiale, concis explicate și bine

---

^{*} Florentin Smarandache: LA CAPĂTUL PĂMÂNTULUI: EXPE-
DIȚIE ÎN ANTARCTICA. *Fotovideo jurnal instantaneu*. Bruxelles,
Pons Editions, 2016, 194 p.

ordonate. Experiența de la catedră l-a ajutat să punteze momentele esențiale ale călătoriei și în același timp să ofere informații bogate despre meleagurile vizitate, informații completate cu fotografii și materiale video, care pot fi vizionate prin intermediul internetului.

Maniera expunerii și imaginile impresionante surprinse în Antarctica te fac să vibrezi în rezonanță cu omul de știință Florentin Smarandache în călătoria sa de la „capătul Pământului”.

Senzația pe care o trăiești este aceea că te afli alături de autor în marea aventură. Simți cu toți porii emoțiile acestei călătorii, iar curiozitatea te împinge să urmărești cu mult interes întreaga expunere. Pornind de la pregătirea expediției, când autorul s-a aprovizionat cu echipamentul specific, cele două aparate de fotografiat Nikon sau binoclul Bushnell și până la întoarcerea din călătorie, textul pe alocuri migălos, îți dezvăluie amănunte care întregesc imaginea virtuală ce ți se imprimă în memorie.

Pregătirea psihică este foarte importantă. Autorul explică: „În astfel de expediții cu climat aspru, contează să ai o atitudine flexibilă. Să te pregătești psihic și fizic. Ca o armată ce, plecând la luptă, e pe jumătate înfrântă dacă gândește negativ. Vremea aspră și, mai ales, întunericul

prelungit îți provoacă depresii. Timpul este impredictibil. Așadar, trebuie să fii Nică Fără Frică!”

Sub o fotografie ce ne arată o imagine înghețată din Antarctica, autorul notează: „Mediul antarctic este cel mai impredictibil, neospitalier și cel mai riscant de pe glob. Trebuie să ne ajutăm noi înșine (prin pregătire psihică, fizică și prin echipament adecvat)”.

Aventura a început în data de 16.12.2015, când autorul s-a îmbarcat pe avion în aeroportul Sky Harbor din Albuquerque. După 22 de ore și 34 de minute de zbor pe ruta Albuquerque-Atlanta-Buenos Aires a ajuns în orașul Ushuaia (Argentina), considerat cel mai sudic oraș de pe glob. Până la îmbarcarea pe vapor, autorul ne plimbă prin orașul de numai 60.000 locuitori dezvăluindu-ne istoria locului și călătoriile temerarilor care de-a lungul timpului au pornit spre Antarctica. În expoziția antarctică din Ushuaia, o placă comemorativă ne amintește de exploratorul român Emil Racoviță (1868-1947), considerat fondatorul biospeologiei.

Vizitează orașul, înregistrează date istorice, geografice, sociale, etnografice, etc. Întâlnește și trei români Viorel, Costi și Andrei, vaporeni din Tulcea și Constanța, care navighează în zonă. În data de 19.12.2015 se îmbarcă pe vaporul olandez „Plancius” unde are o

nouă surpriză: „Ofițerul 2 din echipaj este român, Matei Mocanu, iar inginer-șef de expediție este tot un român, Sebastian Alexandru.” 117 turiști și 46 membri ai echipajului au pornit spre aventura antarctică.

Prima încercare a constat în adaptarea la mersul legănat. „Vasul se leagănă de mergi ca omul beat prin cabină sau pe punte”, ne povestește autorul. În fiecare dimineață trebuie să înghită o pastilă.

Turiștii primesc informații despre continentul alb. „Antarctica este mai rece și mai neprimitoare decât zona Arctică (Polul Nord). În prezent, Antarctica nu aparține niciunei țări, dar stațiuni științifice pot rămâne, conform Tratatului Antarctic”.

Autorul își completează jurnalul pe zile, cu aceeași meticulozitate.

Materialul abundă cu date istorice, geografice, date despre fauna zonei etc.

Aflăm totodată cum se desfășoară viața pe vapor și care sunt practicile marinărești.

Ziua a treia conține informații despre Pasajul Drake. Așa aflăm că în Antarctica trăiesc șase specii de focă, 120 specii de pești și o mulțime de colonii de pinguini.

În ziua a patra există în program Insula Danko, Insula Cuverville, Golful Leith.

Autorul notează: „A nins. Prin hublou zăresc munții înzăpeziți și în mare ghețari... un adevărat paradis alb.” Pe Insula Danko, coboară pe pământ și învață să meargă cu tălpici (*snow shoes*), care se iau peste bocanci să nu se afunde în zăpadă.

În ziua a cincea au în program vizitarea Stației Brown, Golful Skontrop și Insula Folositoare. Autorul notează: „Imagini... de pe altă planetă. Ca-n filmele science-fiction. Cerul este cenușiu. Pământul e alb de zăpadă. Apa e neagră...”

Ziua a șasea o petrec vizitând Insula Petermann, Portul Lockroy și Punctul Jougla. Aflăm că în Antarctica, răsăritul complet al soarelui durează câteva zile în jur de 21 septembrie, iar apusul complet al soarelui durând tot câteva zile în jur de 21 martie.

Autorul ca și ceilalți turiști se confruntă cu un paradox. Deși este frig afară, din cauza distrugerii stratului de ozon, ultravioletele scapă nefiltrate. „M-am ars pe față... sunt roșu ca un (d)rac!” notează hazliu autorul.

O cină specială în ajunul Crăciunului, 24.12.2015 și vinul servit îi înveselește pe toți.

Ziua a șaptea, Insula Decepției și Insula Jumătate de Lună. Din partea căpitanului și a echipajului primesc un cadou: o ciocolată și o căciuliță roșie.

În ziua a opta, se studiază fauna antarctică. Aflăm că există 50-59 de specii de albatros și sunt expuse date despre viața lor. Nu lipsesc informațiile despre balenele care migrează spre apele reci antarctice pentru hrană.

În ziua a noua, ne apropiem de finalul aventurii antarctice. Autorul își ia bun rămas de la continentul alb și află că numai oamenii de știință și personalul ajutor sunt lăsați să locuiască în Antarctica.

Expediția se încheie cu un pahar de șampanie oferit de căpitanul navei, rusul Alexey Nazarov.

Ziua a zecea a însemnat debarcarea în Ushuaia. După o zi și o noapte, autorul ajunge acasă, în Gallup, mulțumit de aventura pe care a trăit-o în Antarctica.

Cartea pe care Florentin Smarandache ne-a oferit-o este extrem de interesantă și instructivă. O recomand tuturor cititorilor.

Este o experiență în care ne îmbogățim mintea cu informații, pe care alții le-au strâns cu eforturi și sacrificii. Avantajul nostru al cititorilor, este că descoperim vitregia celui mai dur mediu antarctic, stând tolăniți într-un fotoliu, în papuci și halat, în fața șemineului, în care

trosnește focul, iar la căldura blândă ce radiază spre noi,
descoperim Antarctica, acest ținut îndepărtat.